

Eesti Vabariigi

18.

aastapäeva pidulikud aktused

24. veebruaril 1936. a.

kell 10

Õpilastele korraldanud:

Tallinna Linnakoolivalitsus

EESTI VABADUSSÕJAS LANGENUD
ÕPETAJAD- JA ÕPILASED-SÕDURID
TALLINNA KOOLIDEST

ÕPETAJAD:

Elli Jõe leht
Gustav Jürgenson
Theofil Lukk
Johannes Mirka
Anton Õunapu

ÕPILASED:

Linna meesgümnaasiumist:

Gunnar Ambrosius
Raoul Kallismaa
Hugo Läänemets
Hans Püss
Nikolai Reinok
Heinrich Veltmann
Artur Viikmann

Linna I realkoolist:

Gunnar Dobka
Eugen Seeberg
Artur Sisask

Linna II realkoolist:

Johannes Tõnnisson

Linna poeglaste kaubanduskoolist:

Sergei Joost
Valter Trauss

Linna õhtukeskkoolist:

Karl Vart
Stein

Vestholmi eragümnaasiumist:

Richard Ende
Johannes Kokla

Põllutöö keskkoolist:

Johannes Koger
Oskar Tammjärv
Kristjan Treiberg
Harald Triegel

DULCE ET DECORUM EST PRO PATRIA MORI

ESTONIA KONTSER TSAAL

Gümnaasiumide, kesk- ja kutsekoolide õpilased.

1. Avasõna

Koolivalitsuse juhataja J. KENTS

Langenute mälestamine

„Isamaa ilu hoieldes“

Gustav-Adolfi Gümnaasiumi orkester,

juhatab D. Orgussaar

2. Kõne

Haridus- ja Sotsiaalminister N. KANN

„Mu isamaa, mu õnn ja rõõm“

Orkester ja kõik osavõtjad

3. E. Hiir, Millest laulsid Sinimäe noored

„ Eestluse tee

Felix Moor

4. T. Targama, Kevade

„ Laul sangaritele

Artur Rinne

Klaveril Tia Targama

5. Kõne

Kirjanik August Mälk

6. Taani rahvaviis, Põhjamaa väljadel

J. Saarniit, Kõrs kahiseb

C. Kreek, Meie err . . .

E. Võrk, Eesti lipp

Tallinna Koolinoorsoo Muusikauh. segakoor,

juhatab V. Nerep

Korrapidajaks:

Poeglaste Gümnaasium

EESTI VABADUSSÕJAS LANGENUD
ÕPETAJAD- JA ÕPILASED-SÕDURID
TALLINNA KOOLIDEST

ÕPETAJAD:

Elli Jõe leht
Gustav Jürgenson
Theofil Lukk
Johannes Mirka
Anton Õunapu

ÕPILASED:

Linna meesgümnaasiumist:

Gunnar Ambrosius
Raoul Kallismaa
Hugo Läänemets
Hans Püss
Nikolai Reinok
Heinrich Veltmann
Artur Viikmann

Linna I realkoolist:

Gunnar Dobka
Eugen Seeberg
Artur Sisask

Linna II realkoolist:

Johannes Tõnnisson

Linna poeglase kaubanduskoolist:

Sergei Joost
Valter Trauss

Linna õhtukeskkoolist:

Karl Vart
Stein

Vestholmi eragümnaasiumist:

Richard Ende
Johannes Kokla

Põllutöö keskkoolist:

Johannes Koger
Oskar Tammjärvi
Kristjan Treiber
Harald Triegel

DULCE ET DECORUM EST PRO PATRIA MORI

ESTONIA KONTSERTSAAL

Gümnaasiumide, kesk- ja kutsekoolide õpilased.

1. Avasõna

Koolivalitsuse juhataja J. KENTS

Langenute mälestamine

„Isamaa ilu hoieldes“

Gustav-Adolfi Gümnaasiumi orkester,

juhatab D. Orgussaar

2. Kõne

Haridus- ja Sotsiaalminister N. KANN

„Mu isamaa, mu õnn ja rõõm“

Orkester ja kõik osavõtjad

3. E. Hiir, Millest laulsid Sinimäe noored

„ Eestluse tee

Felix Moor

4. T. Targama, Kevade

„ Laul sangaritele

Artur Rinne

Klaveril Tia Targama

5. Kõne

Kirjanik August Mälk

6. Taani rahvaviis, Põhjamaa väljadel

J. Saarniit, Kõrs kahiseb

C. Kreek, Meie err...

E. Võrk, Eesti lipp

Tallinna Koolinoorsoo Muusikauh. segakoor,

juhatab V. Nerep

Korrapidajaks:

Poeglase Gümnaasium

ESTONIA TEATER

Algkoolide vanemate klasside õpilased.

1. Avasõna

Koolinõunik CHR. BRÜLLER

Langenute mälestamine

„Ligemal Jumal, Sul“

Poeglaste Gümnaasiumi orkester,
juhatab V. Toomingas

2. Kõne

Haridus- ja Sotsiaalministeeriumi Koolivalit-
suse direktor P. M ä g r a k e n

„Mu isamaa, mu õnn ja rõõm“

Orkester ja kõik osavõtjad

3. A. Vedro, Kuldne koit

E. Aav, Tervitus kevadele

Voldemar Veigart,
klaveril Mae Luha

4. Kõne

Kirjanik Juhan Jaik

5. A. Haava, On püha mulle kodumaa muld

E. Hiir, Millest laulsid Sinimäe noored

H. Visnapuu, Hakkame kinni päikesest

Hugo Laur

6. K. Tärnpu, Tervitus

Eesti rahvalaul — M. Härma, Kui ma olin väik-
sekene

J. Sibelius, Sangarite laul

Linna 21. Algkooli koor,
juhatab R. Päts

Korrapidajaks:

21. Algkool

PT
Raamatukogu

437-16

Warnja Eesti
Wabariigi iseseiswuse
 6-da aasta-püha laulud.

24. weebruaril 1924 a.

Su üle Jumal walwagu, mu armas isamaa!

I.

Wiisil: Nüüd olen mina põhja leidnud.

1. Kui kottatiwul oled kannud Meid, Isand, oma armuga,
 Meil' mõnda waraks oled annud, Kuid kallim kõigest isamaa,
 See oma maa, kuld kodu pind, Mis wabaks ostnud were hind.

2. Kuis tuuled, tormid ahastanud On teda ristil raskemal,
 Kui palju ta on kannatanud Just wiimselt wõõra surwe all —
 Kus hõelus häwitamas nõus, On olnud teda toores jõus!

3. Kuid sina, Isand, ühendasid, Mis muidu oli lahkumas,
 Sa wenna wenna! lähendasid, Et ühisjõud on juurdunud:
 Ja see on teinud kangel käel Nii otša wiimsel' waenu wäel.

4. Me maa on waba, wabaks jäägu **Ta** sinu kaitse
 Ka waimu poolest wabaks saagu **Ta** tõe heks
 Nii, Isand, kaitsku meie maad **Su** kotta tii

Wiisil: Eks mu kohus tänu teha.

1. Wõlke kiitust rõõmsalt laulda
 Helde taewa Jsale!
 Wõlke tema wäge tunda,
 Mis on ilmund ilmale!
 Wabad on me rahwa püüded
 Minewiku foormatest,
 Tema häda waludest.
 Wabalt hüüab maa ja saared:
 Oli Eesti hädassa,
 Jumal, meid siis kaitfid Sa!

2. Wabalt mühawad me metsad
 Igal ärkwal fewadel;
 Urmsalt walendawad wäljad
 Suwe kaswu ehetel;
 Meie toitwa pinna wili
 Kosub wabal kätetööl, —
 Rõõm ja lootus on ta eel:
 Mõõda läinud raske põli.
 Kui me Eesti õnnessa,
 Jumal, meid siis õnnista!

3. Hoiat meid nüüd wale pettest,
 Sea meil waimuwahhtisid,
 Et me pödraksime mõttest,
 Mis ei tunne kohusid.
 Jäägu ära ferged waated,
 Madal siht ja autu meel,
 Tõusku el stawalt weel,
 Puhtad püüded, kaunid aa'ed.
 Kui me Eesti eksi ka,
 Jumal, ära põlga Sa!

III.

4. Puhtus, tõsidus ja truudus
Ehwigu me lhpuna.
Argu puudugu Su headus,
Kristus, taewa märgina!
Meie noored leidku rada,
Mis neid juhib pettusest,
Elu soodest, õkasteist,
Et nad looksid kaunist koda.
Kui me Eesti püüab ka,
Jumal, siiski juhi Sa!

4. Wägew ilmawalitseja,
Saada rahu kaitsejaid!
Armastuse awaldaja,
Tõrju sõja kutsujaid!
Õigus wõitku rikast pinda
Ilma maades rahwastes.
Argu olgu püüetes
Kaini werist wiha tunda.
Kui on ilm siin hädassa.
Oma wäge näita Sa!

E. R.

IV.

Wiisil: Ma tahan jätta maha.

1. Oh jäta mind su omaks,
Truu Onnistegija!
Et miski mind ei pööraks
Su sõnast, anna sa!
Ka selges õpetuses
Mind kaitse kindlaste,
Siis siin ja ka seal taewas
Sind tänan rõõmsaste.

Hermann'i trükk. trükk, Tartus 1924 a.

PT

TRU Raamatukoos

381-98

Tänuteenistus

Gesti

ilseiswuse pühak,

24. weebuaril f. a.

1. Jumala abi ülewaade.

Wiis: Kui suur on Siionis me Jumal.

1. Suur oled Sa, oh Issand, Looja
Sind kiidab taewas, kiidab maa ;
Ka meie, wägew Awitaja,
Kui nõdrad, tänu pühaga
Sind austame, et andsid jõudu,
Ja juhtisid me rahwa sõudu.

2. Sa ise seadsid rahwal rajad
Ja piirid eluasemeks ;
Ka määrasid meil teed ja ajad
Mil rahwas kosuks, wabaneks.
Rõõm rindus, tänupisar laugel —
Ei ole Looja Issa laugel.

3. Mõõt teraw tõusis kahest küljest
Et meie kodu purusta. . .
Su abil rahwapojad julgest'
Siis läksid wälja mõitlema
Kes, langes, langes palwetades,
Rõõm filmis — Sinu abi tundes

4. Meid päewi täna mälestades
Sul armas olgu meie piitüd,
Kui tänu, truudust õhutades
Waa üle kostub juubli-hüüd :
Rõik armastuses ühinegem,
Truuks kodumaal ja Loojal jäägem !

2. Ühe päewakohase jutluse kokkuvõte.

Jumal ütleb : „Austa oma isa ja ema.“ Jumal paneb töotuse selle juurde
„Siis käib su käsi hästi ja sa elad tawa maa peal.“

See püha seadus ei piirdu ühe põlwe isa-emaga. Neil olid oma wanemad, esiwanemad. Käbi ei kuku kannust kaugele.

Alalugu ei ütle, millal ja kuidas just Gesti esiisad-emad Baltimere kauni kalda omandasid. See on fakt, et ajaloo film siia tungides leidis Gesti esiwanemaid oma emakest maad oma higiga niisutamaft ; siia surusid nad oma südame, oma pühamad piitüded — pärandada oma lastele paremat . . . Austa oma isa ja ema . . .

Alalugu nägi, et Gesti esialgsed isad-emad ei olnud mitte mõistmatud looduslapsed, kelle sund on murda ja süüa, sigineda ja surra. Alalugu märgib ära Gesti pagana juures sügawaid Looja näojooni : õiglust, ausust, usinust. Gesti hällis ja kuldses kodus walitses omapärane ühiskondline kord ja teadlik elusih.

Alga rohkemgi. Alalugu lasab aimata, et ka taewariigi loidik Gesti esiwanemaid kumas, et suure Kuninga pulmakutse kostus neile : nende naabrid, wenelased, olid juba kristlased, neilt nad nägid ja kuulsid ustu, mis ise ei junni, waid aratab wabale Kristuse ikke allumisele, sest ta annab elule teise, kõrgema mõtte ja sihi, kui ainult sündida, surra ja lastele paremat pärandada. Kristuse ust wiib surma läbi ellu, wiib wanemaid ja lapsi Looja Issa igawesteks kodafondseteks.

Siis algas juba suure Kuninga Kristuse riigi jagunemine osariikideks. Room löi ufuliselt lahku Greefast. Ühed hakkasid seda Kristuse seaduseks pidama, mida teised keitafid. Ja Eesti seisis kahesuguse usutuulutuse keskkojal.

Siit algas Eesti ajalugu, toimitud wõdrafst jõust ja tahtest. Helde ja hea Kuninga nimel tarwitati kurja wägivalda. Rahwa põli peegeldus kahes lauses: „Sumal kõrget, keiser kangel!“ Wõdrafst waatleja märgib: siin on isandate taewas, pappide paradüüs ja maarahwa põrgu.

Uga ka põrgufst tõstetafse filmad taewa poole. Eesti esiwanemad tegid seda. XIV sajandil toimub katse oma jõuga orjaahelaid purustada. See nurjub kuulsa Jürripäewa õõga. XVI sajandil on usupuhastus ja rahwas ootab pääsu. Pimedus tihenes. Ra usk, kui teostub wõdrafste läbi, ei täida lootust. Sumala abi tuleb omast jõust.

Rahwas asus isetegemusele kui uppaja õlekõrt haarates ja see õlekõrs oli usund, mis juba rahwa ennemuistsetele wanematele oma tõsist nägu oli näidanud; suure Kuninga pulmariide järele sirutati tuhanded käed. . .

Ime sündis. Ei möödnud sadatti aastat — on saawutatud wabadus, iseseiswus; hälli küljes ei ole wõdrafid käji, kuldne kodu on punitumatu. . . Rõõmus tufsub täna süda, õnnes särab film. . .

Sumal ütleb: „Austa oma isa ja ema!“ Rahwas laulab: „Nende piina pigistused, nende mure muljutused, kostku meile kastumata.“

Kostku meile wanemate õiglus, ausus ja usinus! Kostku usk ja lootus Sumala armu ja helduse siise.

3. Alguispalwe.

(6. Kiriklik wiis.)

Taewane Kuningas / Sa Trööstija, Tõewaim / kes Sa igas paigas oled ja kõiki täidad, / Sina Headusallikas ja Eluandja / tule ja ela meie sees / ja puhasta meid kõigest roojufest / ja päästa meie hinged, oh Armuline.

4. CXVIII Taatweti laulu motiiv.

Wiis: Kui armsad on su hooned. . .

1. Jehoowat wõtkem tänada Sest ta on hea ja helde, Ta heldus kostab lõpmata. Rõik rahwas, kiites õelge, Et sinu suure Sumala Arm, heldus töötab otjata, Su poole pöörnud palge.

2. Kuis palju, palju parem see Kui Looja ette tõtkad, Ja inimeste peale, Sa lootust aeglast jätad Pea meeles, kuis sind waljusti, Kui wäetit, maha muljuti, Ei otfitud Jehoowat.

3. Ta parem käsi päästis mind; Ta seadis nõdra seisma! Nüüd wõidulaulus tõustu rind: Mu tugewus Jehoowa! Kui tuleb karistufetund Ei surma fätte jäta sind, Ta awab sulle taewa.

5. See on Sumal Issand . . .

4. Kiriklik wiis: Oh Issand, meie Su kõlwatumad sulased, tunneme / et Sa meie oled juuri heategufid teinud / seepärast austame, kiidame ja täname sind, laulame sulle kiites / ja ülendame Su heldust, ning hüüame armastufes alandlikult Su poole: / oh meie Heategija ja Lunastaja, au olgu Sulle!

Ühetooniline wiis: Au olgu Issale . . . nüüd kui ifka ja igaweesti Amen!

1. Kiriklik viis: Lunasta oh Jeesand, oma rahwast / ja õnnista oma pärisosa / anna wõitu oma uskliku rahwale / tema waenlaste üle / ja kaitse oma ristiga / oma kogudust.

6. Prohwetlik kuulutus (Jeesaja 9).

Omaval wiisil (Wiiside raamat nr. 21).

1. Jumal on meiega!
 Seiske kõik rahwad ka
 Jeesanda armu ees
 Manduses;
 Pange kõik tähele
 Kaugel ja lähedal:
 Jumal on meiega,
 Abiks meil Ta.

2. Rahwas käis pimeas,
 Glas kui surma käes.
 Kõigile tõusnud on
 Walgus ja õnn:
 Laps on meil sündinud,
 Poeg on meil annetud,
 Rahu sees otsata
 Walitseb Ta.

3. Meie ei ehmata,
 Sirm meid ei walluta:
 Kaitseks ja kartuseks
 Jeesand meil toeks!
 Tema peal' loodame,
 Pühitsust leiame . . .
 Jumal on meiega,
 Abiks meil Ta!

7. Profimen.

Ma tahan Jeesandale laulda, et Ta mulle head teeb; ma tahan kõige kõrgema Jumala nime kiites laulda.

Salm: Mu jüda peab väga rõõmsaks saama Sinu abi pärast.

8. Epistel: Gew. 5,8—20.

121. Taaweti laul wiisil: Kui juur on Siionis

1. Ma tõstan oma silmad üles,
 Kust rohkest ikka abi saan;
 Mu abi seisab selle hooles
 Kes maa ja taewa teinud on;
 Sind hoiab hellalt Tema käsi,
 Sind walwates ei Tema wäsi.

2. Ei minu Jisraeli hoidja,
 Ei maga See, kes juhatab;
 Hõel itäl ei saa õiglast wõita
 Sest Jeesand ise awitab:
 Ta seisab kaitsejana ju kõrwal
 Kui wiibid kuristikku serwal.

3. Ei piinata saa päewal päite,
 Ei waewata sind õõsel kuu,
 Ei kahju tehti wihm ei äike
 Kui oled Jeesandale truul.
 Jah Jeesand hoiab oma armust
 Su hõõse- ja ju wäljakäimist.

9. Ewangelium: Luut. 17,12—19.

127. Taaweti laul wiisil: Ma tõstan oma silmad . . .

1. Ei ehita Jehoowa koda,
 Kõik töd on ilmaegne siis;
 Ei wõta Jeesand linna hoida
 Ka tühjalt walwab wahimees.
 2. Kui Jumalata tõusta wara
 Eht hilja minna puhkama,

Siis asjata kõik waew ja mure
 Me' leiba sööme waluga.
 3. Kui Jumalale truult jääme,
 Tööd teeme Loojat tänades,
 Töö juures õnnistust siis näeme
 Rõõm, rahu seisab südames.

10. Tänupalwe.

Wiis: Jeesand, Sa mind oled pannud.

1. Sinu pale ees, Jehoowa, Wagalt stin nüüd seisame, Sinule, oh wägen Looja, Mu ja kiitust anname. Wõta elumere pealt Kuulda meie palwe häält Mis me' toome südamest Sinu rohke armu eest.

2. Aita, lunasta ja hoiä Oma rahwast armuga, Juhata Su teedel käia, Tõdes ja ausalt elada. Anna kaitset riigile, Anna rahu rahwale, Kõiki meid, oh hoiä, Sa Heldest oma wäega.

11. Vangenuid mälestades.

Getk Tartu wa- bastamisel.

Titaaniku koraali viis.

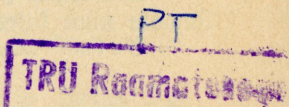
1. Vangenuil' wõitlusteel
Laulgu nüüd suu
Kangetel', wahwadel
Kiitus ja au
Olgu, ja igawest'
Mälestus jäägu neist
Kestma siin meie seas
Püha ja truu.

2. Kui kuri waenlane
Tallas ju sind,
Sa meie isade
Püha maapind,
Siis meie kallimad
Wennaksed wapramad
Kodumaad kaitsefid,
Ohwriks end töid.

3. Püha nüüd katab teid
Jamaa põrm
Te' kalleid kalmusid
Ehitb me' arm
Pisarad palgedel
Einal nii laulab feel:
Neid oma rõõmusse,
Jumal, Sa wii!

4. Taewas, su pale ees
Olgu neil paif
Kes oma truuduses
Ohwerdand kõif.

Õnnista rahuga,
Ehi aukrooniga
Kodumaa kaitsejaid
Surma, kes said.

12. Egliseje Gesti piiskopi Platoni õnnistus rahwale.

Jumala õnnistus, rahu ja üksmeel kindlustagu
sinu iseseisvuse üleschitamise tööd, vaba Eesti rahvas!

Suur tund on kätte jõudnud. Rasked ja tu-
medad katsumise ajad on meid rõhunud, et ühen-
dada ja virgutada ühisele loovale tööle. Rahu ja
armastus aidaku nüüd üles ehitada, mis tegemata
jää, ehk mida vennalik nõtrus korraldada takistas.

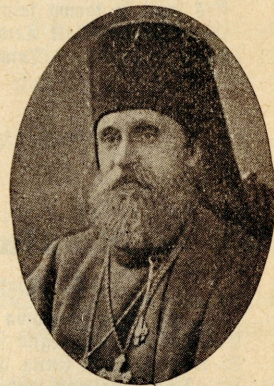
Sinu poole, Eesti õigeusu rahvas, kõigi meie
110 õigeusu koguduse poole, keda Jumala arm on
aidanud läinud raskeid kannatamise aegasid läbi
elada, — pean omaks kohuseks pöörata palvega:
Ühinege kindlamini oma hingekarjaste ja koguduste
nõukogudega; toetage korda; pidage vennalikku
rahu, et uues loovas töös Eesti valitsusele ja rah-
vaesitusele abiks olla; täitke valitsuse käsku, aus-
tage õiguslist korda ja ärge unustage täitmast mi-
dagi, mis venna- ja isamaarmastus teie käest nõuab.

Kõik sündigu selsamal puhtal Eesti rahvuse
alal, milles teie viimasel ajal, kui oma Eesti ülemhingekarjase alla koondatud
saite, takistustest ja raskustest hoolimata nii suure vaimustuse ja tõusuga töötasite.

Kristlik armastus käsutab meid kõiki Jumala õnnistust paluda rahva suu-
rele loovale tööle. Seepärast peetagu kõigis Eesti õigeusu kogudustes, selle teate
hättejõudmise järele, lähemal pühapäeval tänujumalateenistust ning palutagu
Kõigekõrgema käest abi ja õnnistust meie rahvale. Loetagu ette seda kirja
ja pandagu tähele oodatavaid Eesti omavalitsuse käskusid.

Tartus, 12. XI. 1918 aastal.

Eesti piiskopp Platon.

Piiskopp Platon,
tapetud 14. I 1919. Tartus.

Eesti

Wabariigi aastapäewa

mälestuseks.

I.

1. Oh Isa taewas, armuga Me maad Sa wõta kaitseks
Siin sõja, rahu aegadel Ja mure, rõõmu päewadel.

2. Ei ilmas temast armsamat Meil pole kustil kallimat:
Ka isamaa on kallis and, Kus meie mõnda armu saand.

3. Siin on me isad asunud, Siin lootes, palwes wõidelnud;
Oh wõtaksime meiegi Nii usus seista lõpuni!

4. Kõik wagasid Sa õnnista, Kel kallis wanemate maa,
Kuid teela nende meeletust, Kel tema wastu kawalust.

Õpetaja loeb algjalmid.

Rogudus: Mõnda kui alguses oli...

Õpetaja: Häda neile, kes kurja heats ja head kurjaks
hüüawad, kes panewad pimedust walguseks ja
walgust pimeduseks. Häda neile, kes eneste
meelest targad ja eneste arwates mõisilikud on
(Jes. 5, 20). Jumal paneb suurelistele wastu,
aga alandlikkude peale heidab tema armu.
Sellepärast tunnistagem Issandale oma patud
üles lauldes:

Rogudus laulab põlwili olles:

1. Loo mulle, Jumal, uus puhas süda, Ja uuenda mu
sees oma kindel waim. Su palge eest, Su palge eest Mind
ära heida Sa, Mind ära heida Sa Ja Püha Waimu ära
wõta mult.

2. Rõõmusta jälle mind omaft armuſt, Mind toetagu heameeleline waim. Oh peſe Sa, oh peſe Sa Mu ülekohtuſt mind, Mu ülekohtuſt mind, Ja puhasta mind mu rasteſt patuſüüſt.

Spetaja: Ma rõõmustan wäga Jehoowa ſees, mu hing on wäga rõõmus mu Jumala ſees, ſeſt ta on mind ehitanud õnniſtuſe riielega ja õigufe kuuega mind katnud.

Rogudus: Amen.

Spetaja: Mu olgu Jumalale kõrges.

Rogudus: Mu kiitus olgu igaweſt...

Spetaja: Issand olgu teiega.

Rogudus: Ja Sinu Waimuga.

Spetaja loeb: Taaweti laul 85.

Rogudus:

1. Me maa on waba, wabaks jäägu Ta Sinu helde hoiu all, Ka waimu pooleſt wabaks jaagu Ta tõe helgil heledal. Nii Issand kaitsku meie maad Su kotta tiwad wägeward.

2. Seks juhi iſe meie jõudu, Kui käia meil ka waitſel teel, Meil anna oma taewa jõudu, Et ſeda näekſime weel: Me maal on õitſmas õie puud Ja õigus annab tõele juud.

Spetaja: Tunnistagem nüüd Jumala ees oma püha riſtiuſku üles üheſkoos lauldes:

Rogudus:

Uſume ainu Jumala, Maa ja taewa Looja, ſiſſe, Kes iſakombel armuga Meid kõiti lapsiſks hüüab iſe. Tema tahab ikka toita, Ihu, hinge häſti hoida, Kurja tahab ikka teelda, Kui meid kurat püüab neelda. Ta kannab hoolt ka meie eeſt Kui wägeward Jumal igaweſt.

Meie uſume Jeeſuſe, Jumala ja inimeſe, Iſa ainu Poja ſiſſe, Kes õnniſtuſt toob kõikidele, Kes Maariaſt lapsukeſeks Sündinud tõeſt inimeſeſt, Uſus Pühalt Waimuſt ſaadud, Meie heaks taewaſt tulnud, On ſurnud riſtiſambas tõeſt Ja tõuſnud üles omaſt wäeſt.

Usume ka Waimu sisse, Kes Isa ja ka Pojaga Üks Ju-
mal on, ja rõõmusta Kõik kurbe maa peal wõtab ise, Annab
andid usklikuile, Ristirahwal ühe meele! Süüd siin andeks an-
taks, Jhu mulda maetaks, See peab tõusma mulla seest Ja
elu saama igawest.

Õpetaja loeb Taaweti I. 124.

Rogudus :

1. Isamaa kogudus, astu nüüd Issanda ette, Tänu ja
kiituse kannel, see wõta sa kätte, Wägewal jõul Tõusku su palwe
ja laul Ules, kus walguse läte.

2. Hõelus, see oli meil' kuulutand waenu ja sõda, Kuid
Sina murd'sid, oh Issand, ta piigi ja oda, Rangemal käel Te-
gid Sa otja ta wäel: Waba on jälle me koda.

3. Küll on weel raske nii mõnelgi alal me algus, Kui
aga paistab Su kullase õiguse walgus, Issand, Su nõul Ja
Sinu kuninga-aul Wõidul' saab tõde ja selgus.

4. Seks, Kõigewägewam, ole meil warjaks ja walliks,
Andku Su arm, et Sa ilmasti jeda ei kalliks, Et meie maad
Waldawad waenlase raad, Kodus meil jäägu ta kalliks!

Õpetaja peab kõne.

Rogudus :

Tuhat tänu, Issand, Sulle toome Sinu abi, armu eest;
Kiidulaulusid me Sulle loome, Et meid peast'sid häda käest. Meid
ka edaspidi hoia, kaitse! Meie kodumaa ja kolle, õitse! Juha-
tagu eluwoos Ust ja armastus meid foos!

Õpetaja peab palwet. . . Isa meie. . .

Rogudus laulab : Sest Sinu päralt on riik. . .

Õpetaja õnnistab kogudust.

Rogudus : Namen, aamen, aamen.

H ü m n u s .

Surnuial.

1. Pisarfilmil mäletame Ja huaa künkal austame, Kes wõitluses on langenud. Oma püha kohut täites Ja kalli elu ohwerdades, Nad wabadusets wõidelnud. See oli armastus, Ja raske ohwerdus, Mis neid ajas Et wõitlesid Ja wõitjaks jäid: Meil rahu wahwalt kätte löid.

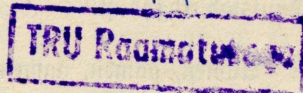
2. See, kes surma ärawõitis Ja hutatuselt wõimu wõitis, Neid armust jälle äratas. Pisarad neil filmist pühib Ja walge riidega neid ehib, Nutrooni neile annetas. Nad hõistawad siis seal Ja laulab nende heal: Halleluuja, Me peastetud Ja wabastud. Kõik waew ja walu unustud.

Rõne, paltwe ja õnnistamine.

Igawene mälestus Isamaa eest surnutele, Kodupinna wabadus Nende warest koitis meile. Sügaw, sügaw tumardus, Igawene mälestus.

PT

383-29

Eesti Vabariigi

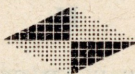
XXI

aastapäeva pühitsemise

jumalateenistuse

laulud

24. veebruaril 1939. a.

Kiidetud olgu Issand! Iga-
päev kannab tema meid;
Jumal on meie abi.

Taav. laul 68, 20.

I.

Viisil: Priius, kallis anne. P. lisa 111.

Jumal, Sinu wäest	Saada õnne taewast —
Laulda tahan ma,	Armju küllusest!
Sinu armust suurest	Õnnista me rahwast
Tänul hõifata!	Nüüd ja igawest'!
Warjupaigaks oled	Et meid ühte liidaks
Wägew Jumal meil,	Sinu armastus,
Maad ja rahwast kaitsed	Eduteele saadaks
Wabaduse teil.	Wõimas ühendus.

Õnnistuse Jumal,
Wii meist mureööd!
Raskemalgi ajal
Õnnista me tööd!
Rahupõlwe hoia
Kallil isamaal:
Wõitlusteedel warja
Meid Su tiirwa all!

W. Saksen. W. I. II.

II.

Viisil: P. 96.

Isamaa kogudus, astu nüüd Isjanda ette, Tänu- ja
kiitusekannel, see wõta ja kätte, Wägewal jõul Tõustu su
palwe ja laul Üles, kus walguse läte.

Oh, Rõigewägewam, ole meil warjaks ja walliks,
Andku Su arm, et Sa ilmaski seda ei jalliks! Et meie maad
Waldawad waenlase raad, Koduks meil jäägu ta kalliks!

Nõnda siis, Isjand, Su wägewa kuningakäele, Rihlame
ennast — Su kangele Jumalawäele, Sellega Sa Juhi me
rahwas ja maa Diguse pühale mäele!

W. Eipp W. I. II.

III.

Viisil: Oh anna tuhat keelt Sa mulle. P. 141

Me maa on waba, wabaks jäägu
Ta sinu helde hoiu all,
Ka waimu poolest wabaks saagu
Ta tõe helgil heledal:
Nii, Isjand, kaitsku meie maad
Su kotka tiivad wägewad.

M. Lipp, W. I. II.

IV.

Langenute mälestuslaul.

Viisil: Jumal, Sull' ligemal. P. lisa 118.

Onnista, Looja Waim,
Hauagi ööl
Meid, keda wihawaen
Hufanud meil!
Sa, wägew eluarm,
Elusta nende pörm
Seal eluallikal,
Seal kodumaal!

Waenuöö lõpeta,
Tulgu Su riik!
Käed pane kokku Sa,
Lepita kõik:
Meil' laje hauasuust
Tõusta uut armastust!
Ühenda rahwad kõik.
Ühenda kõik!

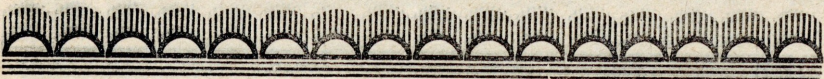
A. Kallas, W. I. II.

V.

Viisil: Eks mu kohus tänu teha. P. 339.

Wägew ilma Walitseja,
Saada rahu kaitsejaid!
Armastuse awaldaja,
Tõrju sõja kutsujaid!
Digus wõitku rikast pinda
Ilmamaades, rahwastes, —
Ürgu olgu püüetes
Raini werist wiha tunda!
Kui maailm on hädas weel,
Jumal, Sinu käes on keeld.

L. Raudkepp W. I. II.

VI.

Viisil: P. 138.

Oh, Jumal, laota armutiivad
Sa üle meie kodumaa,
Et rahu, töö ja õnn ta wiivad,
Kus sihid kaunid, paremad,
Siis tulewiku päewil ta
Wõib rahupõlwes kaswada.

Sa, Issand, ole warjaks meile,
Kui waenutuuled puhuvad,
Ja wii meid ise rahuteile,
Kui lahku sihid lähewad;
Sa anna oma armu meil' —
Me kõnnime siis õnneteil.

Ph. Sammann. W. I II.

PT

TRU Raamatukogu

382-8

NAHA NOORTE ÜHING

Laulud

EESTI VABARIIGI 20. AASTAPÄEVA

AKTUSEL

LASTEVANEMATE ÜLESEHITATUD

Naha algkoolimajas

Räpina-Nahal

Põlva raj

KOLMAPÄEVAL, 23. VEEBRUARIL 1938 KELL 18

Aktuse kava :

1. Avasõna — Ühingu pidutoimkonna juhataja
B. ARUSTE
2. Vaimulik talitus — õpetaja **J. SILD**
3. Peakõne — Ühingu esimees **J. ELKEN**
4. Hümn.

I. Alguslaul.

Viisil: Sull', Sull', Jehoova, tahan laulda. P. 152.

Hall udu kattis minevikku
Ja häda oli meie rahval käes,
Pilk tume oli tulevikku,
Ei keegi teadnud, mis meil seisab ees;
Siis ilmus nagu päike pilve alt,
Suur Jumal, Sinu abi ülevalt.

Sa äratasid jälle lootust,
Mis aras hinges oli kustunud
Ja nõnda juhtisid me saatust,
Kuis Sina seda heaks arvanud.
Me jälle nägime Su armastust,
Täis armu, andestamist, halastust.

Su armust meie maa on vaba
Ja iseseisev meie rahvas, riik.
Õõvarjud kadunud on juba,
Ning helgelt seisab me ees tulevik.
Me usume: kõik muutub paremaks
Ja elu läheb ikka lahkemaks.

Oh anna, Jumal, et me elus
Ei iial Sinu armu unusta,
Vaid olgu rõõmus, olgu valus
Sind tahaksime truult teenida;
Ja meile seda meeletuleta,
Et üleval on jäädav kodumaa!

II. Vaimulik kõne.

III.

Viisil: P. 96.

Issand, Sa hämaral ajal me vanemaid hoidsid.
Raskustest läbi kuldkoidule vastu meid kandsid.
Näitasid teed
Otsijail' kesk kurba ööd
Vabaduspäikese poole.

V. Langenute mälestamine.

V. Langenute mälestuslaul.

Viisil: Jumal, Sull' ligemal'. P. lisa 118.

Õnnista, Looja Vaim,	Vaenuöö lõpeta,
Hauagi ööl	Tulgu Su riik!
Neid, keda vihavaen	Käed pane kokku Sa,
Hukanud meil!	Lepita kõik:
Sa, vägev eluarm,	Meil' lase hauasuust
Elusta nende põrm	Tõusta uut armastust!
Seal eluallikal,	Ühenda rahvad kõik,
Seal kodumaa!	Ühenda kõik!

V. I. A. Kallas.

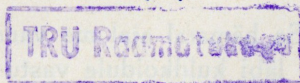
VI. Palve.

VII. Lõpplaul.

Viisil: Jumal, vägev valitseja. P. 182.

Issand, tõsta üles käsi	Olgu ähvardavad ajad,
Üle meie kodumaa,	Olgu vaenulik kõik ilm,
Aita, et ta jõud ei väsi,	Kindlad seisku tema rajad,
Oleks vahva võitlema!	Olgu selge tema silm!
Ikka tõuseks ülespoole,	Issand, hoi a eemal häda,
Õnn sest tuleks rahvasoole.	Juhi meid kõik rahurada!

PT

383-86

Laulud

Eesti Vabariigi XVIaastapäeva pühitsemise jumalateenistusel

„Ma tahan sääl maal
rahu anda.“

3. Moos. 26,6.

I.

Viisil: Võta nüüd Issandat... P. 96.

Kiitke kõik Issandat, kes meid on armuga kannud,
 Jeesuse Kristuse aluseks meile on annud.
 Jumala käes,
 Taevases armus ja väes,
 Kõik jõudsast' edeneb, kasvab!

Langenud orjuse ahelad kodumaal maha,
 Kunagi enam neid eestlane kanda ei taha!
 Jumala töö —
 See, et meil mööda on öö —
 Rahusse juhhib ta rahvast.

Kiitke kõik Issandat, kes annab vabadust meile,
 Kaitsevad käed Ta laotab abiks me teile;
 Aitab ka meid
 Öitsele viia me töid,
 Saame Ta armu siis tunda.

Õnnistust Issand me vabaduskaitajaile annab,
 Rahu eest hoolt rohke armuga heldesti kannab.
 Häda sees ka
 Valvab meid aidates Ta!
 Kiitke kõik Issanda nime!

Ph. Tammann.

II.

Viisil: Oh anna tuhat keelt Sa mulle. P. 141.

Kui kotkatiivul oled kannud
 Meid, Issand, oma armuga
 Meil mõnda varaks oled annud,
 Kuid kallim kõigest isamaa —
 See oma maa, kuld kodu pind,
 Mis vabaks ostnud vere hind.

Kuis tuuled, tormid ahastanud
 On teda ristil raskemal,
 Kui palju ta on kannatanud
 Just viimselt võõra surve all —
 Kus hõelus hävitama nõus
 On olnud teda toores jõus!

Kuid Sina, Issand, ühendasid,
 Mis muidu oli lahkumas,
 Sa venna vennal' lähendasid
 Et ühisjõud on juurdunud:
 Ja see on teinud kangel käel
 Nii otsa viimsel vaenu väel'.

Nüüd seisame siin suures ilmas
 Kui rahvas oma jala pääl,
 Sest, Issand, tänupisar silmas,
 Sind kiidab kindel vaba hää:
 See pole mitte meie töö,
 Su arm, see murdis mureöö!

M. Lipp.

III.

Viisil: Oh anna tuhat keelt... P. 141.

Me maa on vaba, vabaks jäägu Ta tõe helgil heledal:
Ta Sinu helde hoiu all, Nii, Issand, kaitsku meie maad
Ka vaimu poolest vabaks saagu Su kotka tiivad vägevad.

M. Lipp.

Laul langenud kangelaste mälestuseks.

Viisil: Jumal, Sul ligemal'... P. lisa 118.

Õnnista, Looja Vaim,	Vaenuöö lõpeta,
Hauagi õöl,	Tulgu Su riik,
Neid, keda vihavaen	Käed pane kokku Sa,
Hukanud meil!	Lepita kõik!
Sa vägev eluarm,	Meil lase hauasuust
Elusta nende põrm	Tõusta uut armastust,
Sääl eluallikal,	Ühenda rahvaid kõik,
Sääl kodumaal.	Ühenda kõik!

A. Kallas.

IV.

Viisil: Ma kummardan Sind, armuvägi. P. 445.

Mul teada, et suureks õnneks
Kõik tuleb, mida saadad Sa.
Mind oled kutsunud su lapseks
Veel enne, kui ei teadnud ma,
Et minu Jumal Sina oled,
Täis heldust mulle vastu tuled.

Sest tahan ma Sind armastada,
Mu meelest ja mu südamest,
Su ette palves kummardada,
Au anda Sulle igavest'!
Kui tulileek mu palve tõuseb —
Su püha palge ette tuleb!

Jää ikka minu eluteele
Nii õnnes kui ka häda sees!
Sa tuleta mull' ikka meele,
Et ootamas suur rõõm siis ees,
Kui usu võidulippu kannan,
End hingega Su omaks annan!

A. Suurkask.

V.

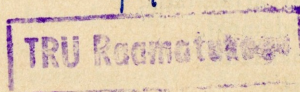
Viisil: Küida nüüd Issandat... P. 217.

Looja, Su poole nüüd lähemale
Värinal tungib palvehääl,
Kõigest, mis nähtav on, kõrgemale
Tõuseb mu vaim ja hingab säääl;
Kõik maised mõtted vaikivad,
Hing tunneb oma Jumalat,
Halleluuja, halleluuja!

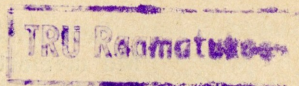
Kartus ja mured kõik looja minge.
Nüüd Isa süda avaneb;
Uus eluvägi, ta täidab hinge,
Igavik vaimus kohiseb.
Siis tõusku ärgan'd südames
Kiituseohver leekides,
Halleluuja, halleluuja!

Valguse Isa, Sind süda palub:
Võta mu süda täiesti!
Aita, et himu mu vaimus kustub,
Lõpeta ära vaimuöö!
Mu Looja, püha Vaimu väes,
Ela ja sära südames,
Halleluuja, halleluuja!

A. Kallas.

381-10

EESTI VABARIIGI

X AASTAPÄEVA PÜHITSEMINE

VARBOLAS — PÖLLI ALGKOOLI RUUMES —

24. VEEBR. 1928. A.

1918.—1928.

Tulge ja vaadake Jehoova tegusid, kes
inestamisväärt asju maa peal on teinud:
Tema lõpetab sõjad ära maa otsani, murrab
ambud katki, raiub piigid puruks, põletab
sõjavankrid tulega ära!

„Jätke järele ja tundke, et mina Jumal
olen, kõrge olen ma rahvaste seas, kõrge
maapeal!“

Vägede Jehoova on meiega, Jaakobi Ju-
mal on meil varjupaigaks.

Taav. I. 46. 9—12.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

I.

Viisil: Võta nüüd Issandat, vägevat kuningat, kiita.

Isamaa kogudus, astu nüüd Issanda ette,
Tänu ja kiituse kannel, see võta sa kätte,
Vägeval jõul
Tõusku su palve ja laul
Üles, kus valguse läte.

Hõelus, see oli meil' kuulutatud vaenu ja sõda
Kuid Sina murdsid, oh Issand, ta piigi ja oda
Kangemal käel
Tegid Sa otsa ta väel':
Vaba on jälle me koda.

Küll on veel raske nii mõnelgi alal me algus,
Kui aga paistab Su kullase õiguse valgus,
Issand, Su nõul
Ja Sinu kuninga-aul
Võidul' saab tõde ja selgus.

Nõnda siis, Issand, Su vägeva kuninga kääle
Kihlame ennast Su kangele Jumala väele,
Juhi me rahvas ja maa
Õiguse pühale mäele.

II.

Viisil: Oh anna tuhat keelt Sa mulle.

Kui kotka tiivul oled kannud
Meid Issand oma armuga,
Meil mõnda varaks oled annud
Kuid kallim kõigest isamaa,
See oma maa kuld kodupind,
Mis vabaks ostnud verehind.

Nüüd seisame seal suures ilmas
Kui rahvas oma jala peal,
Sest, Issand, tänupisar silmas
Sind kiidab kindel lauluhääl:
See pole mitte meie töö,
Su arm see murdis mureöö!

Me maa on vaba, vabaks jäägu
Ta Sinu helde hoiu all,
Ta vaimu poolest vabaks saagu
Ta tõe helgil heledal:
Nii, Issand, kaitsku meie maad
Su kotkatiivad vägevad.

III.

Meie langenute verehauad hüüavad meile täna
köuehäälega: liituge ühte, käed, leppige ära, töö-
tage üheskoos, niikaua kui veel päev on!

Oh et aateline vaim ja armastusmeelsus
Eestit ühte liidaks, siis pole langenute veri mitte
asjata voolanud.

A. Kallas.

Viisil: Ma kummardan, Sind armuvägi.

Nad isamaad ja usku kaitstes
Su eest, oh rahvas, langesid,
Seepärast täna vaikses palves
Sa pane leinaks kokku käed;
Kui poleks Issand juhtind teed,
Veel riiki rüüstaks vaenuväed.

Sa Isa, neile troosti anna,
Kel' armsad võõrsil langesid,
Neist viletsused kaugel' kanna
Ja pühi palgelt pisaraid,
S'ust ette määratud on tee,
Mis mööda lä'eme surmale.

Oh, Issand, kaugel kodu rajal
Neil elu röövind surmakuul:
Jää aluseks me usu majal,
Siis eemale jääb sõjatuul.
Su käes on vägi, võimus, võit,
Sa vabaks teed ja köidad kõik.

IV.

Viisil: Jumal, Sull' ligemal'.

Õnnista, Looja Vaim,
Hauagi ööl
Neid, keda vihavaen
Hukanud meil!
Sa vägev elu arm.
Elusta nende põrm
Seal eluallikal,
Seal kodumaal!

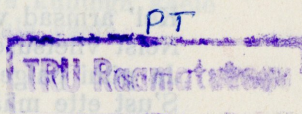
Vaenuöö lõpeta,
Tulgu Su riik!
Käed pane kokku Sa,
Lepita kõik:
Meil lase hauasuust
Tõusta uut armastust
Ühenda rahvaid kõik,
Ühenda kõik!

V.

Mu isamaa, mu õnn ja rõõm,
 Kui kaunis oled sa!
 Ei leia mina iial teal
 See suure laia ilma peal,
 Mis mul' nii armas oleks ka.
 Kui sa, mu isamaa.

Sa oled mind ju sünnitanud
 Ja üles kasvatand!
 Sind tänan mina alati
 Ja jään sul' truuks surmani,
 Mull' kõige armsam oled sa,
 Mu kallis isamaa!

Su üle Jumal valvaku,
 Mu armas isamaa!
 Ta olgu sinu kaitseja
 Ja võtku rohkest õnnista',
 Mis iial ette võtad sa,
 Mu kallis isamaa!

VI.

Eestimaa, mu isamaa,
 Kuis mull' armas oled sa!
 Murdvad kanged tormid, tuuled
 Sinu viimsed tammepuud,
 Siiski hüüdvad minu huuled:
 Eestimaa sull' annan suud,
 Eestimaa sull' annan suud!

380-169

Eesti vaprad vanemad
 Vaimuvallast vaatavad:
 Peas neil paistvad pärlikroonid
 Võidulaulud kõigil suus,
 Kojas kuninglikud troonid,
 Kuldsed kandled palmipuus
 Kuldsed kandled palmipuus.

Eestimaa, su mehemeel
 Pole mitte surnud veel!
 Peab surm ka rohkem lõikust
 Sõjakäras hõelasti,
 Truuks jääme isamaale
 Viimse veretilgani,
 Viimse veretilgani.

Õesti Wabariigi aastapäewal

Kas mäletad ja veel . . .

Kas mäletad ja veel ehk jeda tundi, Kui sinu parem poeg end julle ohwriks tõi, Ja püha märtrikroon tal pähe pandi, Must pind ju kottawerd seal manglas jõi?

Kas on see tund jul ununend nii ruttu, Kui sinu wahwad julle mõidu loond, Mis Jumal taewas hingesse neil annud, Kui Gesti katsid maruööde wood? . . .

Siis woolas ohmrina ju selgem weri Su rahwa elusoonest — püham and — Su pärast altarile armu-meri, Et pesta orjaöödest puhstaks find.

Kas mäletad ja veel neid selgeid tähti, Mis Jumal trööstiks andis ülewalt, Kui find weel alles orjaiffes nähti, Mu Gesti hommik, walguš, usumald?

Kas kuulsid, Gesti, püha jõnu, Mis Kristus iga rahwal Endas and', Et wabalt arenedes waba tänu Wõiks hiiüda Jeesusele waba Gesti rand.

Mu pühalt armastatud Gesti! — Kas ja õnneks wajad Weel werd, et osta ennašt köidikust, Seit wiiašt köidikust, mis abil karde-tawad päewad Sind jäädwast lahutawad Elu-hommikust.

Kui ja ei julge loota oma waba rinnašt Kord ülestõusmish Elu Isjandalt! Mu Gesti, usu, et need haamuskäed, mis õnnistanud find, Mis läbi puuritud ju pärast risti peal.

Nüüd lõpmata ka taewa templis palwetawad, Et leiaks sinu waba waim ju rahwal õiget teed. Ja kui ja tahad Gesti truudust teada — Siis, — siis on walnis ka weel minu rind.

Ja tea, neid leidub weel, et murda Me ijeiseiswal Gestil õigeusu teed. Me usume, et Jumal ise jaadab Me puhast otsimist ka oma tõega.

Ja Gesti walguš-hommik üles koidab, Seit Lunastaja meid on ostnud oma werega. Mis tähte poole kutsub üles hinge Siis elus Kristuslega leidma õigeid teid.

Kas mäletad ja weel . . .

Kas mäletad ja weel ehk jeda tundi, Kui sinu parem poeg end sulle ohwriks tõi, Ja püha märtrikroon tal pähe pandi, Muist pind su kottawerd seal wanglas jõi?

Kas on see tund sul ununenud nii ruttu, Kui sinu wahwad sulle wõidu loond, Mis Jumal taewas hingesse neil annud, Kui Cestit katsid maruööde wood? . . .

Siis wõlas ohwrina ju selgem weri Su rahwa elujoontest — püham and — Su pärast altarile armu-meri, Et pesta orjaöödest puhtaks find.

Kas mäletad ja weel neid selgeid tähti, Mis Jumal trööstiks andis ülevalt, Kui find weel alles orjaikes nähti, Mu Cesti hommik, walgus, usumald?

Kas kuulsid, Cesti, püha sõnu, Mis Kristus iga rahwal Endas and', Et wabalt arenedes waba tänu Wõiks hüüda Jeesusele waba Cesti rand.

Mu pühalt armastatud Cesti! — Kas ja õnneks wajad Weel werd, et osta ennast köidikuft, Seit wiisast köidikuft, mis abil kardedawad päewad Sind jäädwalt lahutawad Elu-hommikuft.

Kui ja ei julge loota oma waba rinnast Kord ülestõusmijst Elu Issandast! Mu Cesti, usu, et need haamuskäed, mis õnnistanud find, Mis läbi puuritud ju pärast risti peal.

Nüüd lõpmata ka taewa templis palmetawad, Et leiaks sinu waba waim ju rahwal õiget teed. Ja kui ja tahad Cesti truudust teada — Siis, — siis on walmis ka weel minu rind.

Ja tea, neid leidub weel, et murda Me iseiseiswal Cestil õigeusu teed. Me usume, et Jumal ise saadab Me puhast ofsimist ka oma tõega.

Ja Cesti walgus-hommik üles koidab, Seit Lunastaja meid on ostmud oma werega. Mis tähte poole kutsub üles hinge Siis elus Kristusjega leidma õigeid teid.

Languenud kodukaitsjatele.

Oh, armjad mennad mullapöues, kes langesite meie eest, Ja hingate nüüd Jsa öues Siin nähtud waewast muredest, — Teil' tahame nüüd tänu anda, Teid igawesti meeles kanda.

Mis ohwer mõib veel juurim olla, Kui elu anda teiste eest! Nüüd rahus waatate jäält alla Kus pole sõda, sõjameest, Waid kus on igawene rahu, Ja kuhu riid ei tüli mahu.

Te langesite mõidul wahwal Ja rõhusite waenlase; Te tõite õnne Eesti rahwal' Ka õnne meie kodule. Nüüd mõime rahus põldu künda Ja oma töödest rõõmu tunda.

Ei ole muud meil teile tuua, Kui truu ja ustaw töötus: Me tahame uut Eesti luua, Kus kadunud walskus, kadetus; ühtmeelt ja kindlust kaswatada Ja Eesti õigeks hoidjaks saada.

Wabaduspalwe.

PT
TRU Kaitsealane
382-7

Eesti ijad, eesti emad, Kus te' kallid pojad jään'd? — Sõja torm nad ära wiinud, Waenuväljal surmanud.

Eesti õed, eesti mennad, Kus te' waprad mennad jään'd? — Wabaduje altarile ohwrianniks läkitud...

Jdast, lääneft waenuwäed Häwitafid Eestimaad, — Hädatules rahwaelu, Püha priius, kodupind...

Armjad pojad, waprad mennad Kodu kaitseks kokku läin'd, — Werd nad isamaa eest waland, Elu ohwriks annetand.

Kallis priius, rõõm ja rahu Sõjasaagiks toodud meil', Mu ja kiitus tajuks jaagu Wabaduje mõitlejail'.

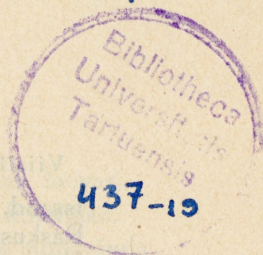
Armas Jsa, mõta wastu Ürkand rahwa kallim and, — Soia waba eesti rahwast, Õnnista me' maad ja tööd!

Helde Jsa, armuline, Meie palweid kuule Sa, Mis me' toome ohwriks Sulle Tänutäheks armu eest.

Jsamaa eest languenuid Rahuriiki ajeta, Märtsimata kroonidega Kende päid seal ehi Sa!...

Su üle, Jumal, walwaku, Mu kallis isamaa. Ta olgu sinu kaitseja, Ja mõtku rohkest õnnista, Mis iial ette mõtad ja, Mu kallis isamaa.

Satula Trükifoda, Wiljandis.

Eesti Vabariigi

20. aastap. laulud

Meerapalus.

1. Avasõna — **O. Hilpus.**
2. Vaimulik osa — **D. Vardja.**
3. Aktuse kõne — **H. Metsoja.**
4. Õpilaskoori laule — Meerapalu algk. õpil.
juh. **D. Vardja.**
5. Lõppsõna — **A. Kasemägi.**

Koraal.

Viisil: Võtkem nüüd Issandat, vägevat kuningat kiita.

Issand, Sa hämaral ajal me vanemaid hoidsid,
Raskustest läbi kuldkoidule vastu meid kandsid.
Näitasid teed
Otsijail' kesk kurba ööd
Vabaduspäikese poole.

Vaba nüüd kodu ja rahvas on sihtide rannal,
Kuhu kõik soovid siis sõudsid, kui isamaa pinnal
Vaenlaste väed —
Rõhuvad, hukkavad käed
Külvasid armuta surma.

Kasvada tahame usus ja edasi jõuda,
Üksmeele, vendluse aatele ligemal' püüda.
Seks meie eel,
Vägevam sammu Sa teel,
Õnnistust alla meil saada!

Koraal.

Viisil: Priius, kallis anne.

Ilusam kui Eesti	Kus on taeva sina
Pole ükski maa.	Armsam, koidu a'al,
Vabana, pea püsti,	Kevade nii kena
Uhkelt seisab ta.	Nagu meie maal?
Eesti metsa müha,	Eesti viljaväljad,
Eesti nurm ja niit,	Eesti heinamaad,
Eesti kose koha	Eesti nurmed haljad
Laulab armast viit.	Kõige armsamad.

Selle maa on andnud
Meile Looja arm,
Teda kaitsnud, kandnud
Siis, kui oli torm;
Sellepärast olgu
Jumalale au,
Õnnistuseks tulgu
Teile tema nõu!

Eesti lipp.

Kaunistagem Eesti kojad	Sinine on sinu taevas,
Kolme koduvärviga,	Kallis Eesti kodumaa.
Võtku nendel Eesti pojad	Must on meie mullapinda,
Ennast ükskord ühenda.	Mida higis haritud,
Võtku kuldse armuköie	Valges ehtes eesti kased
Venna arm neil veerita,	Kaunistavad kodumaad,
Vastaku neil vägev hüüe:	Ustavatel sooviks saagu:
Eesti, Eesti, ela sa!	Eesti, Eesti elagu!

Sinine ja must ja valge
Ehitagu Eestimaad.
Vili võrsugu siin selge,
Paisugu tal täieks pead!
Vaprast meelest, vennaarmust
Eesti kojad kõlagu,
Kostku taeva poole põrmust:
Eesti, Eesti elagu!

M. Lipp.

Eesti, mu armas kallis kodumaa!

Eesti, mu armas, kallis kodumaa,	Koidu ja hämariku kodumaa,
Mu ilus maa, mu püha maa!	Mu sünnimaa, mu laulumaa!
Ma lähen läbi sinu eest,	Kes oma maa ja merega
Su priiust kaitstes tulest, veest,	Said vabastatud verega,
Et vabana võiks seissta sa!	Jää seisma sa, mu Eestimaal!

Jumal sind kaitsku, kallis kodumaa,
Su rahvaga, su rahvaga!
Kui juhüib ta sind tõe teel,
Ja ustavaks jääb sinu meel,
Siis seisad sa, mu Eestimaal!

Eesti

Wabariigi aastapäewa

mälestuseks.

I.

1. Oh Isa taewas, armuga Me maad Sa wõta kaitseda
Siin sõja, rahu aegadel Ja nure, rõõmu päewadel.

2. Ei ilmas temast armsamat Meil pole kuskil kallimat :
Ka isamaa on kallis and, Kus meie mõnda armu saand.

3. Siin on me isad ajanud, Siin lootes, palwes wõidel-
nud; Oh wõtaksime meiegi Nii usus seista lõpuni!

4. Kõik wagasid Sa õnnista, Kel kallis wanemate maa,
Kuid keela nende meeletust, Kel tema wastu kawalust.

Spetaja loeb algjalmid.

Rogudus: Mõnda kui alguses oli. . .

Spetaja: Häda neile, kes kurja heats ja head kurjats
hüüawad, kes panewad pimedust walguseks ja
walguft pimeduseks. Häda neile, kes eneste
meelest targad ja eneste arwates mõisilikud on
(Jes. 5, 20). Jumal paneb suurelistele wastu,
aga alandlikkude peale heidab tema armu.
Sellepärast tunnistagem Issjandale oma patud
üles lauldes :

Rogudus laulab põlwili olles :

1. Loo mulle, Jumal, uus puhas süda, Ja uuenda mu
sees oma kindel waim. Su palge eest, Su palge eest Mind
ära heida Sa, Mind ära heida Sa Ja Püha Waimu ära
wõta mult.

2. Rõõmusta jälle mind omaft armust, Mind toetagu heameeleline waim. Oh pese Sa, oh pese Sa Mu ülekohtust mind, Mu ülekohtust mind, Ja puhasta mind mu raskest patu- süüft.

Spetaja: Ma rõõmustan wäga Jehoowa sees, mu hing on wäga rõõmus mu Jumala sees, sest ta on mind ehitanud õnnistuse riietega ja õiguse kuuega mind katnud.

Rogudus: Amen.

Spetaja: Mu olgu Jumalale kõrges.

Rogudus: Mu kiitus olgu igawest...

Spetaja: Issand olgu teiega.

Rogudus: Ja Sinu Waimuga.

Spetaja loeb: Laaweti laul 85.

Rogudus:

1. Me maa on waba, wabaks jäägu Ta Sinu helde hoiu all, Ka waimu poolest wabaks saagu Ta tõe helgil heledal. Nii Issand kaitsku meie maad Su kotta tiiwad wägewad.

2. Seks juhi ije meie jõudu, Kui käia meil ka waiksel teel, Meil anna oma taewa jõudu, Et seda näeksime weel: Me maal on õitsmas õie puud Ja õigus annab tõele juud.

Spetaja: Tunnistagem nüüd Jumala ees oma püha ristiusku üles üheskoos lauldes:

Rogudus:

Ujume ainu Jumala, Maa ja taewa Looja, sisse, Kes ijakombel armuga Meid kõiki lapsiks hüüab ije. Tema tahab ikka toita, Jhu, hinge hästi hoida, Kurja tahab ikka teelda, Kui meid kurat püüab neelda. Ta kannab hoolt ka meie eest Kui wägew Jumal igawest.

Meie ujume Jeesuse, Jumala ja inimese, Isa ainu Poja sisse, Kes õnnistust toob kõikidele, Kes Maariast lapsutejeks Sündinud tõest inimesest, Ujus Pühast Waimust saadud, Meie heaks taewast tulnud, On surnud ristisambas tõest Ja tõusnud üles omaft wäest.

Usume ka Waimu sisse, Kes Isa ja ka Pojaga Üks Jumal on, ja rõomusta Kõik kurbe maa peal wõtab ise, Annab andid usklikuile, Ristirahwal ühe meele! Süüd siin andeks antakse, Jhu mulda maetakse, See peab tõusma mulla seest Ja elu saama igawest.

Õpetaja loeb Taaweti I. 124.

Kogudus:

1. Isamaa kogudus, astu nüüd Issanda ette, Tänu ja kiituse kannel, see wõta ja kätte, Wägewal jõul Tõustu ju palwe ja laul Ules, kus walguse läte.

2. Hõelus, see oli meil' kuulutand waenu ja sõda, Kuid Sina murdsid, oh Issand, ta piigi ja oda, Kõngemal käel Tegid Sa otja ta wäel': Waba on jälle me koda.

3. Küll on weel raske nii mõnelgi alal me algus, Kuid aga paistab Su kullase õiguse walgus, Issand, Su nõul Ja Sinu kuningas-aul Wõidul' saab tõde ja selgus.

4. Seks, Kõigewägewam, ole meil warjuts ja walliks, Andku Su arm, et Sa ilmaski seda ei salliks, Et meie maad Waldawad waenlase raad, Koduks meil jäägu ta kalliks!

Õpetaja peab kõne.

Kogudus:

Tuhat tänu, Issand, Sulle toome Sinu abi, armu eest; Kiidulaulusid me Sulle loome, Et meid peastisid häda käest. Meid ka edaspidi hoia, kaitse! Meie kodumaa ja kolle, õitse! Juhatagu eluwoos Ust ja armastus meid koos!

Õpetaja peab palwet... Isa meie...

Kogudus laulab: Seist Sinu päralt on riit...

Õpetaja õnnistab kogudust.

Kogudus: Amen, aamen, aamen.

S ü m n u s.

Surnuail.

1. Pisarfilmil mäletame Ja huaa küntal austame, Kes wõitluses on langenud. Oma püha kohut täites Ja kalli elu ohwerdades, Nad wabadusets wõidelnud. See oli armastus, Ja raste ohwerdus, Mis neid ajas Et wõitlesid Ja wõitjaks jäid: Meil rahu wahwalt kätte tõid.

2. See, kes surma ärawõitis Ja hukatuselt wõimu wõitis, Neid armust jälle äratas. Pisarad neil filmist pühib Ja walge riidega neid ehib, Aukrooni neile annetas. Nad hõistawad siis seal Ja laulab nende heal: Halleluuja, Me peastetud Ja wabastud. Kõik waew ja walu unustud.

Rõne, palwe ja õnnistamine.

Igawene mälestus Isamaa eest surnutele, Kodupinna wabadus Nende wereft koitis meile. Sügaw, sügaw kumardus, Igawene mälestus.

PT

TRU Raamatukogu

383-30

Eesti Wabariigi
10. a. juubelipäewa
pidulik pühitsemine

Tsiistre koolimajas

24. webruaril 1928. a.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

A. Juubelipäewa jumalateenistus.

I

Wiisil: Wõta nüüd Issandat, wägawat kuningat... P. 96.

1. Isamaa kogudus, astu nüüd Issanda ette, Tänu ja kiituse kannel, see wõta sa kätte; Wägewal jõul Tõusku su palwe ja laul Üles, kus walguse läte.

2. Hõelus, see oli meil' kuulutand waenu ja sõda, Kuid Sina murdsid, oh Issand, ta piigi ja oda, Wõimsamal käel Tegid fa otfa ta wäel': Waba on jälle me koda.

3. Oh, Kõigewägewam, ole meil warjaks ja walliks, Undku Su arm, et Sa ilmasi seda ei salliks, Et meie maad Waldawad waenlase ra'ad, Koduks meil jäägu ta kalliks!

4. Nõnda siis, Issand, Su wägewa kuningakäele Kihlame ennast Su wõimsale Jumalawäele; Sellega Sa — Juhi me rahwas ja maa Diguse pühale mäele!

II

Wiisil: Oh anna tuhat teelt sa mulle. P. 141.

1. Kui kolkatiwul oled kannud Meid, Issand, oma armuga, Meil mõnda waraks oled annud, Kuid kallim kõigest isamaa, See oma maa, kuld kodu pind, Mis wabaks olnud were hind.

2. Kuis tuuled, tormid ahastanud On teda ristil raskemal, Kui palju ta on kannatanud Just wiimselt wõõra surwe all — Kus hõelus häwitama nõus On olnud teda toores jõus!

3. Kuid Sina, Issand, ühendasid, Mis muudu oli lahkumas, Sa wenna wennal' lähendasid, Et ühisjõud on juurdunud: Ja see on teinud kangel käel Nii otfa wiimsel' waenu wäel'.

4. Nüüd seisame siin suures ilmas Kui rahwas oma jala peal, Sest, Issand, tänu pisar filmas Sind kiidab kindel laulu heal: See pole mitte meie töö, Su arm, see murdis mure töö!

5. Me maa on waba, wabaks jäägu Ta Sinu helde hoiu all, Ka waimu poolest wabaks saagu Ta tõe helgil heledal: Nii, Issand, taitsku meie maad Su kotta tiwad wägewad.

Jutlus.

Seks juhi ise meie jõudu, Kui käia meil ka waiksel teel, Meil anna oma taewa jõudu, Et seda näeksite weel: Me maal on õitsmas õie puud Ja õigus annab tõele suud.

III

Palwe wabadusefõjas ja enamlaste wägiwalla ohwriks langenute eest.

Laul langenute mälestuseks.

Wiisil: Mu nimi taewas kirja pandud. P. 266.

1. Müüd hingate, me wahwad wennad, Te kalmumulla
riidades. Ju närtfind esimesed pärjad, Kuid pärg teil hülgab wõt-
tudes! Müüd raugend sõja hirmsad löögid Ja murtud nende
lainte käik, Ning kostwad Cesti tänu helid: Me nurmed katnud
wõidu läik!

2. Teid mäletawad tänuleinas Ning kiitwad heldet Jumalat
Kõik, kellel isamaa on armas, Ja kummardawad Wägawat. Te were-
hind on peastnud wahwalt Me maa, mis toorelt tallati, Te
põrm, mis langend ohwritoowalt, Me waba mulda saadeti.

3. Ka Teie mälestus meil püha, Kes langebite piinatult
Ja tunda saite põrguwihha, Kui murdubite tapetult. Te surma-
eessid armupalmed, Nad tõusid taewa ülesse, Kui meeleheitwad
õhhamised Siis tardunesid surmasse.

IV

Palwe kodumaa hää käetäigu eest.

Wiisil: Taewa kõrgest telgist. P. liisa 111.

1. Hoia, Jumal, Cestit, Meie kodumaa. Kaitse teda, kallist,
Meie armsamat. Sina andsid talle Metsad, nurmed ka, Mille
lilled Sulle Tah'me pühenda.

2. Sinu pinda suudlen, Kallis kodumaa, Wara aega waat-
len Kurwa meelega. Läänud on su waewad, Kallim isamaa,
Pärgi üles tõstwad Käed meil tänuga!

3. Önnista me rahwast, Kõrgem kaitseja! Pühitse meid,
Jumal, Oma rahwaks ka. Meie hinge usku, Lootust kaswata,
Isjand, Sinu hoolde Jääb me kodumaa!

Kodumaa wabaduse eest wõideldes enamlaste wastu langejid
järgmised Isiistre kolga kodanikud:

Gustaw Cerik, Isiistrest; Alfred Kartsepp, Isiistrest; Wiidrik
Leimann, Reldolt; Rudolf Prants, Luufalt; Gustaw Niilo, Käri-
nalt; Kristjan Ots, Puspurilt; Rudolf Ruff, Winnoralt.

Enamlaste poolt wõeti wägiwadselt kodust finni ja hukati Misfos, peale piinarikka ja toore ülekuulamise:

Gottlieb Pilt, Preeksa-Sawiojast; Wiidrif Soff, Preeksa-Sawiojast; Aleksander Pilt, Uurilt; Juhan Pilt, Uurilt; Eduard Tisler, Uurilt; Kurt Kõiw, Uurilt; Wiidrif Hinn, Parilt.

Wiidrif Soff, Preeksalt, wõeti kodust finni ja lasti Marienburis maha; Jaan Rauba, Märalt, wõeti enamlaste poolt taganemisel kaasa ja on teadmata kadunud.

„Ka siis, kui ma käin surmawarju orus, ei karda ma kurja, sest et Siin minuga oled; Sinu kepp ja Su sau, — need trööstiwad mind“. Amen.
Laulur. 23, 4.

B. Suubeli aktus.

Koori laul.

Cesti Wabariigi iseseiswaks kuulutamise manifesti ja Riigifogu läkituse ettelugemine.

Rõne.

Wabaduse eest langenute mälestamine, koor laulab:
„Uinuge, rahumaal“.

Rõne.

Isamaa hümmi laulmine.

Rõned ja koorilaulud.

PT
TRU Raamatukogu

383-111

Laulud

Eesti Vabariigi 10.-a. mälestuse päeval

24. veebruaril 1928 a.

I.

Wiisil: Jumal wägew walitseja. P. 182.

Rõõmu päew meil kätte jõudnud, Tänu taewa Isale!
Jumal wabaduse annud, Jälle Eesti rahwale. Ole rõõ-
mus, noor ja wana, Issandale tänu anna.

Eestimaa on wabaks saanud, Wõõra rahwa ike alt.
Eestimees on wõitjaks jäänud, Raskel ajal kuultawalt.
Orja aeg on mööda läinud, Wabaduse päike tõusnud.

Linnad seiswad lipu ehtes, Kirikud meil kaunistud,
Koolimajad rahwa keskes, Pidulikult ehitud. Rõõ-
mu tunneb mees ja naine, Rõõmu tunneb rikas, waene.

Üks on wägew walitseja, Istub taewas ülewel. Ta
on kõige asja seadja, Kõrsu andja kõikidel. Ta wõib ühte
ülendada ja teist jälle alandada.

Tema wägew käsi tõukab, Wägeward auujärje pealt.
Rõhutud ta üles tõstab, Omal ajal suurest wäest. Maa
ja taewa walitseja, On see ainus talitseja.

II.

Wiisil: Ma kumardan sind armu wägi. 445.

Sind teretawad laulu hääled, Uus wabaduse päewake.
Sind, Jumal, kiitwad meie huuled, Meel, mõte, süda üht-
lasi, Meil Jumal seda näha annud, Et wabadust me kät-
te saanud.

Küll mäletame seda aega, Kus meie esiwanemad, Said
walitsetud raudse käega, Ja orja põlwes waewatud! Siis
tõusis nende õhkamine Su taewa poole isakene.

Sa wõtsid nende kisa kuulda, Ja häda õhkamised
ka. Neil' andsid oma abi tunda! Need orja jutad peastid
sa, Sa andsid neile wabaduse, Neil kink' sid omawalitsuse.

See päew on tõeste suur ja kena, Mis me' siin täna
peame: Oh Eesti poeg ja tütar sina, See päewa auga
pühitse. Sul' Jumal annud wabaduse, Nüüd täna
Jumalat sa ise.

M. Soonlepp.

III.

Omalt wiisil. 339.

Et's mu kohus tänu teha Jumalale ilma peal? Sest
ma saan küll kõigest näha, Kuis nii helde tema meel.
Armu täis on tema süda, Et ta selle elu sees Rõiki hoiab
kannates, Kes siin austawad teda. Aeg kõik asjad lõpe-
tab, Jumal ikka armastab.

R. L.

IV.

Wiisil: Wõta Issandat nüüd kiita P. 338.

Tänu kiitus on me huultel, Tänu tõuseb südamest,
Tänu kõlab taewa huultel Ülespoole igawest. Isa, kes sa
ilma kannad, Kes Sa juhid eluteed Meie ümber müüri-
teed, Meile oma armu annad: Sulle, Isa igawest Tänu
kiitus südamest!

Hirmsal aegadel kõiki nägid. Sinu Isa armu nõu
Kuidas tugewaks Sa tegid, Meie wäikse rahwa jõu:
Peastid ära linna rahwa, Peastid ära kodumaa, Mis
näis ära kaduma. Sinu wägi oli wahwa. Sulle Isa iga-
west. Tänu, kiitus südamest! Waimulikud laulud. 132.

V.

Wiisil: Hoia meid ja õnnista. P. 371.

Jumal Eestit õnnista, Oma kalli armuga Rahu
anna meie maal', Alwita meid igal a'al.

Jumal Eestit õnnista, Terwise, ja leiwaga! Walwa-
gu See armu film. Meie maad, kui mässab ilm.

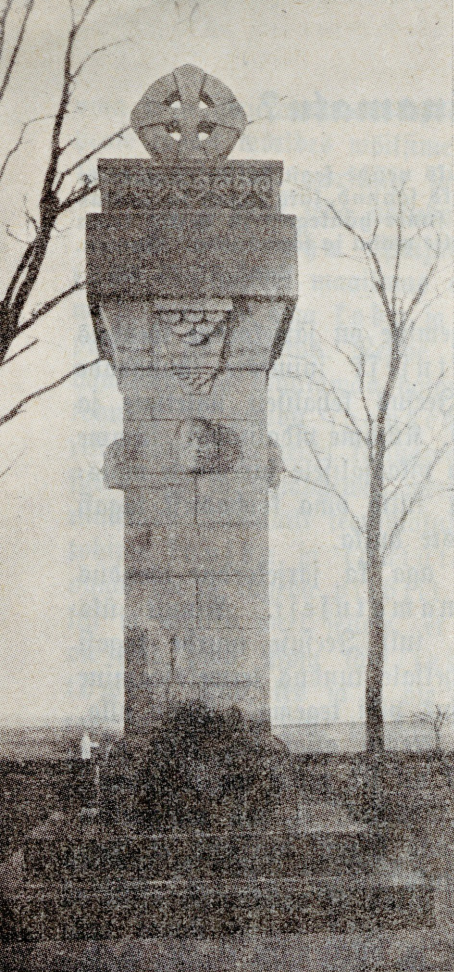
Jumal Eestit õnnista, Rahu, nõu ja mõttega Eesti
waba walitsust. Naabri rahwa ühendust.

Jumal Eestit õnnista. Edendust, ja tarkust ka. Jäga
Eesti rahwale, Sündlu Sinu tahtmine.

Jumal Eestit õnnista, Kurjal ajal armuga! Raitse
koolid, kirikud, Maa ja linnad, alewid. M. Soonlepp.

XX

Laulud

**Wabariigi
aastapäewal**

24. webruaril 1938. a.

loguduses

Worm nr. 1. hind 100 ff. Kr. 1.20.

Tellimiste tähtpäew 17. webruar. Tellida Sisemisjoni Seltsilt,
Lai tän. 20. Tallinnas. Telefon 459-92.

Tartu Ülikooli Raamatukog
ARHIIVKOGU

Oled sina tänamatu?

Uga üks nende seast, kui ta nägi, et ta oli terweks saanud, läks tagasi ja austas Jumalat suure häälega; ja heitis tema jalgade ette maha ja tänas teda. Amen.
Luuk. 17, 15. 16.

Kümne pidalitõbise terweksetegemine on järjekordne tõendus Jeesuse halastawast armastusest inimeste ihuhädade suhtes. Lugematul korral tuli Jeesus kehaliselt wiletsate ja waematute juurde ja parandas neid. Kümne pidalitõbist, kümme ühiskonnast wäljatõugatud, elusatena pikaajalisele suremisele mõistetut, said Jeesuse abil terweks ja tulid oma koobastest tagasi kodudesse, töö juurde, teiste inimeste hulka.

Kümne pidalitõbise lugu on aga ka järjekordne tõendus inimeste uskmatusest ja tänamatusest. Minult üks paranenuid, pealegi wõõramaalane, tuli Jeesuse juurde tagasi Jumalat austama ja tänama. Ühelsale tundus terweksjaamine endastmõistetawa teona, mida Jeesus pidi tegema. Wõib olla, et nad koguni kahtlesid selles, kas Jeesus oligi see, kelle abil nad said oma terwise tagasi. Ehk oli see mõni imelik juhus? Igatahes ei tundnud nad omas südamel, et nad wõlgneksid midagi Jumalale. Wõib olla, et nad koguni nurisesid, et Jeesus ei olnud andnud nende uueks eluks midagi rohkem: waro, rikkust, au.

Ega see uskmatuse, tänamatuse ja nurisemine ei ole meielegi wõõras. Paljud inimesed ei usu ju seda, et kõik head annid, olgu see siis nende isiklikus wõi rahwa elus, tuleksid Jumalalt. Inimese enese püüetele ja oskustele osutatakse hoopis suuremat kaalu kui Jumala abile. Kes aga ei usu Jumalat, see ei saa tulla ka tagasi teda tänama.

Uskmatuse ja tänamatuse lahutamatu kaaslane on aga nurisemine. Meil ei nuriseta sugugi wähe. Küll nurisetakse iseenele, olude, teiste inimeste, riigi ja rahwa pärast. Muidugi ei puudu nurisemisel iga inimese seisukohalt oma põhjus. Palju asju teeks üks inimene hoopis teisiti kui teine ja olude juures leitakse alati mõnda, mis pälvib rahulolematust. Meie ei saa unustada, et tõesti on meie elus palju asju inimeste oskamatuse ja ka sihilikkuse pärast hoopis teisiti, kui see peaks olema. Kõike seda tuleb arwestada ja õige nimega nimetada, kuid õige ei oleks see koguni, waid suur õnnetus, kui need inimestest tingitud puudused teeksid kõiki nurisajatels ja tänamatutels, nõnda et, ei nähtagi enam Jumala halastust ja imetõõd.

Kui kord küfiti ühelt suurelt sifemisjoni tegelaselt, õpetaja Bodelschwinghilt, kuidas käib ta käsi, wastas ta: teenimatult hästi. Kahtlemata oleks meil õige seisukoht, kui me

oma riigi järjekordse aastapäewa puhul, oma riigi ja isikliku elu peale tagasi mõeldes mõistmine tunnistada, et meiegi käsi, hoolimata inimlikest nõrkusest ja puudusest, käib teenimatult hästi.

Sa ei taha seda uskuda? Mõttele siis järele:

Meil on rahu. Paljudes riikides seda ei ole. Meil on tööd. Miljonitel maailmas on tööpuudus. Meie oleme terwed, meil on oma kodu ja perekond. Tuhandel inimestel puudub see kingitus. Nende kodud on purustatud, perekonnad hävitatud ja kohutavad haigused on neid ähvardamas. Meie kodudes ei puudu igapäevane leib. Seda on küll ühel rikkalikumalt ja teisel kasinamalt. Tuhandeid inimesi maailmas sureb aga ka tänapäeval veel nälga. Ja kas ei tohi meie seda nimetada Jumalalt teenimatult vastuvõetud kingituseks, kui me tohime kuulda ja kuulutada Jumala sõna ja tohime oma kodus lugeda piiblit. Paljud ei tohi seda mitte. Ja kui sa mõtled veel sellele, et Jumal sind armastab ja on sind oma Poja läbi terveks teinud patu pidalist, kes sa ei ole muud kui võõramaalane Jumala ees, ja avanud sulle taevase isamaja ukse? Ja seda kingitust pakub Jumal kõigile meie kodumaa poegadele ja tütardele, ka neile, kes teda ei taha tunda ja on tänamatud olnud.

Tahad siis fina, kui sa kõike seda meelde tuletad, olla tänamatu ja ainult nuriseda? Muidugi on meil veel palju teha ja palju parandada ja palju Jumala armu paluda. Aga waata täna tagasi kõigele sellele, mis Jumal on teinud sulle ja su rahwa heaks, täna teda kõige selle eest ja palu teda eriti selle pärast, et ta arm meid edaspidi maha ei jätaks ja palu ka selle pärast, et ta aitaks võita su isiklike puudusi ja tänamatust, et sa ainult ei nuriseks ja ei saaks teistele pahanduseks. Amen.

I.

Omni wiisil. P. 217.

Kiida nüüd Issandat minu süda! Ma kiidan teda surmani: Kuni mul elu on, tahan teda Ma kõrgeks kiita alati! Kes ihu loond ja hinge ka: Kiidetud olgu lõpmata! Halleluuja, halleluuja!

Õndsaks, jah õndsaks see kiita tuleb, Kel Jumal abiks Siionist, Kellel usk südame põhjas põleb, Ja kellel kaljuks Jeesus Krist! Kes teda peastjaks tunnistab, Seda ta armust õnnistab! Halleluuja, halleluuja!

Taewas ja maa mis iial loodud, Tuleb ta jumalikust käest, Ja mis taht ilmas on ette toodud, Saab alal hoitud tema wäest, Mis iial tarwis, tema seab, Ja kõige ilma üles peab. Halleluuja, halleluuja!

II.

Wiisil: Kõik kallid hinge õnnistus. P. 201.

Au Jumalale, kiitus ka, Kes kõik head meile annab! Au temale, kes armuga Hoolt meie eest veel kannab, Kes meie hinge juhatab, Kõik waewa, walu waigistab, Au Jumalale andkem.

Kõik ingliwäed kiidawad Sind, Issand, kõrges taewas, Ja kes su warjus elawad, Ei kurda mures, waewas, Waid tõstwad igas keeles häält Ja laulwad maa ja mere pealt: Au Jumalale andkem!

Ei jätnud Jumal ilmas veel Siin oma rahwast maha, Sest truu ja helde tema meel, Ei muud kui peasta taha. Sest ema kombel kaitseb ta Kõik oma lapsi hoolega. Au Jumalale andkem!

III.

Wiisil: Kõik kallid hinge õnnistus. P. 201.

Kõik eluaja tahan ma Sind Jumal austada, Ja kõigis paigus rõõmuga Su kiitust kuulutada Mu meel ja mõte ärgaku, Mu ihu, hing sind teenigu! Au Jumalale andkem!

IV.

Wiisil: Jumal, Sull' ligemal'. P. Iija 118.

Õnnista, Looja Waim, Hauagi kõik Meid, keda wihawaen Hulanud meil! Sa, wägew eluarm, Elusta nende põrm Seal eluallikal, Seal kodumaal!

Waenuöö lõpeta, Tulgu su riit! Käed pane kofku ja, Lepita kõik: Meil' lase hauasuust Tõusta uut armastust! Ühenda rahwad kõik, Ühenda kõik!

W. I. I.

A. Kallas.

V.

Wiisil: P. 138 mõi 141.

Oh, Jumal, laota armutiivad Sa üle meie kodumaa, Et rahu, töö ja õnn ta wiivad, Kus sihid kaunid, paremad, Siis tulewiku päewil ta Wõib rahupõlwes kaswada.

Sa, Issand, ise kõik hoiad, Et meil ei tuleks ahastust. Ja usus kaswagu me pojad, Kes hoiaks kallist wabadust! Oh ole sina nendega, Siis hool ei wälwa asjata!

W. I. I.

PT

Ph. Tammaru.

VI.

Dmal wiisil: P. 217.

Kiitke, oh rahwad, ta kõrget nime Ja laulge tänu temale! Sest tema tegu on selge ime, Ta au ei lõpe iiale. Jumala lapsed, ühest suust laulgem Kolmainul' austust! Halleluuja, halleluuja.

E. E. L. R. Siisemisjoni Seltsi kirjastus.

Firma J. Katasepa trükk, Tallinn, Lai 43 — 1938

Laululeht

24. weebruariks 1921. a.

**Eesti Wabariigi 3-aks aasta-
päewaks**

ja Eesti rahwa üleüldiseks tänapühaks

700 aastat tagasi ärakastatud ja nüüd jälle leitud
wabaduse eest.

Suuka, 12 p. 32 j.

Taweti laul 89. 1—5. Laul 91.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

W. Ehrenpreisi trükk, Tallinnas, 1921.

1. Augustlaul.

Omalt viisil. (Waim. I. I, 7.)

Rui suur on Sionis me Jumal,
Ei keel wõi üles rääkida.
Ja suurus paistab loidukumal
Ja mulla-põrmust paistab ka;
Ja hiilgab kustumata palgel,
Sõ ajal nii ka päewa walgel.

Oh Isa, mõistust meile anna
Sind kiita Jumal! Kuldne Tall,
Sa meie kiitust taewa kanna,
Rui magust suitsu Jumalal.
Nüüd wõta, Isa, meie tänu,
Ja kustuta me hinge jänu.

Oh Jumal, Sinu trooni ette
Nüüd tõusku meie palwe heal,
Ja olgu pandiks Sinu kätte
Meil tänu pisar palge peal.
Mu süda altariks Sul saagu,
Mu keel Sind kiites ülendagu.

Utempr. W. Raska † 1910.

2. Enne tänupalwet.

Wiisil: Rui armsad on Su hooned mul. (Waim. I. I, 18.)

Oh Jumal, Sinu arm on suur
Ja otsatu Su heldus.
Sa kõigi helduste juur,
Kõik seisab Sinu wõimus
Sa oma lapsi kangel käel
Siin kaitses, hoiad, wõimsal wäel
Ja nende elu juhid.

Me taewast kattis pime õõ
Ju wäga laua aega,
Me rahwast rõhus orjatsõ
Ju seitsefada aastat,

Me saatus oli libe, karm,
Kuid peastis hädaft Sinu arm
Ja meie wend'e weri.

Me wõerast iket kandsime
Ja wägivalja wõimust,
Me sõja raskust tundsime,
Meilt nõutud osa wõrest,
See häda lõppenud on nüüd,
Me rinnust tõuseb rõõmuhüüd :
Au olgu Sulle, Jumal!

Ei Sinu arm meil meeldft lä'e
Sest palume Sind hädaft':
Oh Isand, meie juure jäe
Su armastuse päraft!
Meid juhata Su armuga,
Meid kaitse Oma käega,
Meid õnnista ja aita!

Pr. A. Eller.

3. Tänuvälwe lõpul, enne langenud sõjameeste mälestamist.

Etanil'u koraalt wiisil.

Langenuid waenuteel
Laulgu nüüd suu,
Kõnetel', wõhwatel'
Kiitus ja au
Olgu, ja igawest'
Mälestus jäägu neist
Kestma siin meie seas
Düha ja truus.

Kui kuri waenlane
Tallas ju Sind,
Sa meie isade
Düha mapind,
Siis meie kallimad
Wenastel' wõpromad
Peastid Sind, isamaa,
Ohwrid end iidid!

Püha nüüd katab teid
Isamaa põrm,
Se kallid kalmused
Ehib me arm.
Pisarad palgetel
Leinal nüüd laulab keel:
Neid taewa rõõmusse
Sumal, Sa wii!

Taewas, Su pale ees
Olgu neil paif,
Kes oma truuduses
Ohwerdand töif.
Dnnista rahuga,
Ehi aulrooniga
Wahwaid, kes langenud
Isamaa eest.

Pr. A. Eller.

4. Lõpulaul.

Muistl: Isand, Sa mind oled pannud (Waim. I. I., 24 eht teerubite laul „Püha“).

Isand, lunasta ja hoi
Oma rahwast armuga,
Lase meid Su teedel käia,
Alita õnnistusega.
Anna wõitu riigile,
Anna rahu rahwale,
Sõjamehi laitse Sa
Eluandja ristiga,

Alita, et Su poole wõime
Pöörda härda palwega,
Et Su templis hoolsalt läime
Ühestkoos Sind tänama,
Et seal au Sul anname
Sulle kiitust lanname,
Sulle, ainjal aitajal,
Halastajal Sumalal!

Pr. P. Laredei.

PT
TRU Raamatukogu

380-6

„ESTONIA“ KONTSER TSAAL

Esmaspäeval, 24. veebruaril 1936. a. kell 16.00

EESTI VABARIIGI
XVIII AASTAPÄEVA

KONTSERT-AKTUS

KAVA:

Vaimulik talitus.

Piiskop *H. B. Rahamägi* ja Metropoliit *Aleksander*.

1. Avasõna — Linnapea *J. Soots*.
2. Su põhjamaa päikese kullast *T. Vettik*
Noorte laul *J. Aavik*
„Raudami“ segakoor *K. Leinus*'e juhatusel.
3. Kõne — Kaitsevägede ülemjuhataja kindral *J. Laidoner*.
4. a) Eesti tants *E. Kapp*
b) Tuljak *R. Kull*
Tallinna Garnisoni orkester ltn. *H. Lukas*'e juhatusel.
5. Pühendus *E. Tamm*
Eestile *M. Saar*
„Raudami“ segakoor *K. Leinus*'e juhatusel.
6. Lõpusõna — Linnapea *J. Soots*.
7. Marss *V. Reimann*
„Kotkarist“-marss *G. Ernesaks*
Tallinna Garnisoni orkester ltn. *H. Lukas*'e juhatusel.

* *
*13500
-6910
6590

LAULUD.

ENNE KÕNET.

Viisil: Mu nimi taevas kirja pandud. P. 266.

Su nimel, maa ja taeva Looja, Küll palju elus kannatanud
Me täna kokku tulime. On meie esivanemad,
Sind, inimhinge õnnetooja, Küll on nad vihast tormi näinud
Kõik lauldes rõõmsalt kiidame, Ning kandnud raskeid ahelaid.
Et vabastasid maa ja linna Päev kadus igaviku merde
Sa võõra vägivalla käest Töö, väsimuse, vaevaga;
Ja et Su arm ka tungis sinna, Tõi raskeid mõtteid õo veel juurde
Kus kadus lootus südamest. Ja koitki saabus murega.

Kuid nüüd on ammu purustatud
Kõik vanad orjaköidikud.
Meil vabadus on saavutatud,
Löönd lõkkel' võidutõrvikud...
Ei saanud keegi kustutada,
Me rahva eluigatsust,
Ei saa ka keegi hävitada
Me püha kallist vabadust.

V. I. II.

A. Abel.

Piiskopi kõne.

PÄRAST PIISKOPI KÕNET.

Viisil: Priius, kallis anne. P. lisa 111.

Ennemuistne ootus, Kallist rahu maitsta
Vanemate püüd, Lase, Jumal, meid;
Salajane lootus Võta ise kaitsta
Täide läinud nüüd: Vabaduse teid,
Vabad on me rajad Et ei tuuled, tormid
Vaenuvägedest; Vääraks vabadust,
Helisegu kojad Et jääks kaugel' karmid
Kiidulauludest. Ajad kodumaast.

V. I. II.

A. Eilart.

Metropoliidi kõne.

Viisil: Kui suur on Siionis.
(Ma kummardan Sind armuvägi.)

Meid Issand, vägev Jumal, aita
Ja kinnita me' kätetööd;
Meid kurja võimu lase võita
Ning anna oma õnnistust,
Meist saada eemal' mure, häda
Ja juhata meil' õiget rada!
Las' paistab õnne, rahu päike
Me' armsal, kallil isamaal,
Ja kristlik meel, mis truu ja vaikne, —
See valitsegu meie ra'al!
Nüüd Sulle au ja kiitust toome
Ja Sinu varju alla jääme. —

ARR 11.4242

Vabariigi aastapäeva pidustuste K A V A

Vana-Karistes, „Saapaküla“
seltsimajas

24. veebruaril 1939. a.

Sakala Trükitkoda, Viljandis

24 veebruaril 1939 a

I.

1. Avamine
2. Ühislaul

Viisil: Priius kallis anne

Õnnista Sa Eestit,
Vägev Kaitseja.
Sina, kes Sa saatsid
Eemal' hukkaja!
Sinu elupäike
Paistku priiuses,
Nii et suur ja väike
Sind näeks võitudes.

Hoia, Jumal, Eestit,
Meie kodumaad.
Kaitse teda, kallist,
Meie armsamat.
Sina andsid talle
Metsad, nurmed, maad,
Mille lilled Sulle
Kallilt pühendan.

3. Kõne
Haridusministeeriumi noortesekretär
S. Roose
4. Algkooli koor
 - a) Mu rannikmaa — M. Saar
 - b) Meie laul — Enn Võrk
5. Kõne
Malevkonna pealik P. Nõmm

6. Kõnekoor
 - a) Kaks hetke — Arno Raag
 - b) Taara peod tagaselja —
Jaan Bergmann
7. Deklamatsioone õpilastelt
 - a) Paganapoiss — M. J. Eisen
 - b) Mehed — Gustav Suits
8. Langenute loendus
9. Algkooli koor
 - a) Püha põline ja üllas — Joh. Aavik
 - b) Oh Eesti isamaa — J. Kappel
10. Lõpusõna

Hümn

II.

1. Laule Kodutütarde ja Noorkotkaste koorilt
 - a) Sind surmani — F. Saebelmann
 - b) Kask — Tšaikovsky
 - c) Seitse sammeldanud süngi — M. Saar
 - d) Aadamal oli seitse poega — Ed. Oja
2. Rahvatantse Kdt. rühma ettekandel
 - a) „Põhja part“
 - b) „Niidirull“
 - c) „Tuljak“
3. Näidend

„ISADE TEE“

Aug. Mälk'i näidend 4-jas vaatuses

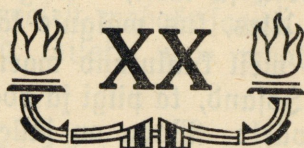
Tants

Tants

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Esti Wabariigi

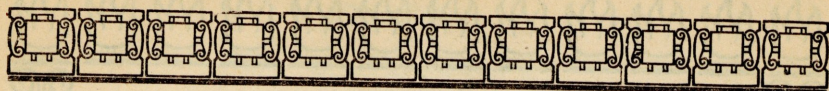
aastapäewa pühitsemise laulud

Rurenurme algkoolis

1938 a.

Mind liitati waljusti, et
ma pidin langema; aga
Jehoowa aitas mind. Je-
hoowa on mu tugevus ja
kiituse laul; sest tema on
mulle abiks saanud.

Laul 118, 13, 14.

Augustlaul.

Wiimil: P. 96.

Isamaa kogudus, astu nüüd Issanda ette, Tänu- ja kiitusekannel, see wõta sa kätte, Wägewal jõul Tõustu su palwe ja laul Üles, kus walguse läte.

Õelus, see oli meil kuulutand waenu ja sõda, Kuid Sina murdsid, oh Issand, ta piigi ja oda, Kõngemal käel Tegid sa otsa ta wäel: Waba on jälle me koda.

Küll on weel raske nii mõnelgi alal me algus, Kui aga paistab Su kullase õiguse walgus, Issand, Su nõul Ja Sinu kuninga-aul Wõidu saab tõde ja selgus.

Seks, Kõigewägewam, ole meil warjuks ja walliks, Andku Su arm, et Sa ilmaski seda ei salliks, Et meie maad Waldawad waenlase raad, Koduks meil jäägu ta kalliks!

Nõnda siis, Issand, Su wägewa kuninga-käele Kih-lame ennast — Su kangele Jumalawäele, Sellega Sa Suhi me rahwas ja maa Õiguse pühale mäele!

Enne jutlust.

Wiimil: P. 141.

Kui kottatiwul oled kannud Meid, Issand, oma armuga, Meil palju waraks oled annud, — Kuid kallim kõigest isamaa, See oma maa, kuldkodupind, Mis wabaks ostnud werehind.

Kuis tuuled, tormid ahastanud On teda ristil ras-kemal, Kui palju ta on kannatanud Just wiimselt wõõra surwe all — Kus õelus häwitama nõus On olnud teda toores jõus!

Kuid Sina, Issand, ühendasid, Mis muidu oli lah-kumas, Sa wenna wennal' lähendasid, Et ühisjõud on juurdunud: Ja see on teinud kangel käel Nii otsa wiimse' waenu wäel'.

Nüüd seisame sääl suures ilmas Rui rahwas oma
jala pääl, Gest, Isfand, tänu pisar filmas, Sind kiidab
kindel laulu hääl: See pole mitte meie töö, Su arm,
see murdis mure öö!

Peale jutlust.

Wiihil: P. 141.

Me maa on waba, wabaks jäägu Ta sinu helde hoiu
all, Ka waimu poolest wabaks saagu Ta tõe helgil hele-
dal: Nii, Isfand, kaitsku meie maad Su kottatiwad
wägewad.

Wabadusõjas langenute mälestamine.

Jesus Kristus laabus on
Wiihil: P. 161.

Igawene mälestus Kangelaste kuingastele. Kodu
kaunim pühadus Tulewaile põlwedele. Tulewiku kind-
lustus. Igawene mälestus!

Igawene mälestus Isamaa eest surnutele, Kodu
kaunim wabadus Nende werest koitis meile. Sügaw,
sügaw kummardus! Igawene mälestus!

Igawene mälestus, Mis ei kustu aja käras, Mis
ei kao surma suus, Ega luitu päikse käras. Wõimetu siin
unustus. Igawene mälestus!

Paltwelaul.

Wiihil: P. 138.

Oh Jumal, laota armutiwad Sa üle meie kodumaa,
Et rahu, töö ja õnn ta wiivad, Kus sihid kaunid, pare-
mad, Siis tulewiku päewil ta Wõib rahupõlwes kaswada.

Sa, Isfand, ole warjuks meile, Rui waenutuuled
puhuwad, Ja wii meid ise rahuteile, Rui lahku sihid
lähewad; Sa anna oma armu meil' — Me kõnnime
siis õnneteil.

Sa, Isfand, ise kõiki hoiu, Et meil ei tuleks ahastust,
Ja usus kaswagu me pojad, Kes hoiaks kallist wabadust!
Oh ole Sina nendega, Siis hool ei walwa asjata!

Ph. Tammann (Vaimul. I. II).

Lõpulaul.

Wihil: P. lisa 111.

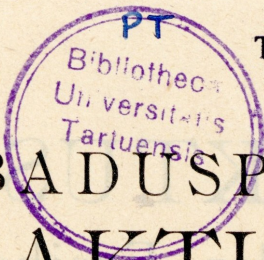
Jumal, Sinu wäest Laulda tahan ma, Sinu armust
suurest Tänu! hõisata! Warjupaigaks oled Wägew Juma
meil, Maad ja rahwast kaitfed Wabaduse teil.

Saada õnne taewast — Armu küllusest! Õnnista
me rahwast Niiid ja igawest! Et meid ühte liidaks
Sinu armastus, Eduteele saadaks Wõimas ühendus.

Õnnistuse Jumal, Wii meist mureööd! Raskemalgi
ajal Õnnista me tööd! Nahupõlwe hoiä Kallil isamaal;
Wõitlusteedel warja Meid Su tiwa all!

W. Sakfen (Waimul. I. II).

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

VABADUSPÄEVA AKTUS

437-140

24. veebruaril 1942 kell 15 Haapsalu Linna Algkooli saalis

KAVA:

1. Avamäng
Läänemaa Omakaitse puhkpillide orkester A. LAIK'i juhatusel
2. A v a s õ n a
Läänemaa Omakaitse juhataja A. TALVAR
3. Koorilaule
 - a) „Isamaa mälestus“ — K. A. Hermann
 - b) „Ärka üles isamaa“ — A. Läte
Haapsalu L/M Selts „Heli“ segakoor T. OJA juhatusel
4. A k t u s e k õ n e
Lääne abimaavanem O. VIIRSOO
5. Koorilaul
„Koit“ — M. Lüdig
Haapsalu L/M Selts „Heli“ segakoor T. OJA juhatusel
6. Piirkonnakomissari esindaja sõnavõtt
7. Orkestri ettekandeid
Läänemaa Omakaitse puhkpillide orkester A. LAIK'i juhatusel
8. L õ p p s õ n a
Haapsalu linnapea ED. SIMSON
9. Eesti hümn

Õhtul kell 18.15 toimub samas — Linna Algkooli saalis — Eesti Kindral-
komissari K. S. LIETZMANN'i ja Eesti Omavalitsuse juhi dr. H. MÄE
raadiokõnede ühiskuulamine.

AKTUS

anlässlich des Freiheitstages

am 24. Februar 1942. 15.00. Im Saal der Hapsaler
städt. Grundschule

VORTRAGSFOLGE

1. Overture
Blasorchester vom Wiekschen Selbstschutz. Dir. A. LAIK
 2. Eröffnungsrede
A. TALVAR, Leiter des Selbstschutzes vom Kreise Wiek
 3. Chorgesang
 - a) „Erinnerung an die Heimat“ — K. A. Hermann
 - b) „Erwache, Heimat“ — A. Läte
Gem. Chor d. Hapsaler Musikvereins „Heli“. Dir. T. OJA
 4. A k t u s r e d e
O. VIIRSOO. Gehilfe des Kreischefs
 5. Chorgesang
„Morgenröte“ — Lüdig
Gem. Chor d. Hapsaler Musikvereins „Heli“. Dir. T. OJA
 6. Ansprache des Vertreters des Gebietskommissars
 7. Orchestermusik
Blasorchester vom Wiekschen Selbstschutz. Dir. A. LAIK
 8. Schlusswort
ED. SIMSON, Bürgermeister der Stadt Hapsal
 9. Die Estnische Volkshymne
-

Selbigen Abends, um 18.15, findet dortselbst — im Saal der Städt. Grundschule — ein gemeinsames Anhören der Rundfunkreden des Generalkommissars Estland K. S. LIETZMANN und des Leiters der Estnischen Verwaltung Dr. H. MÄE statt.